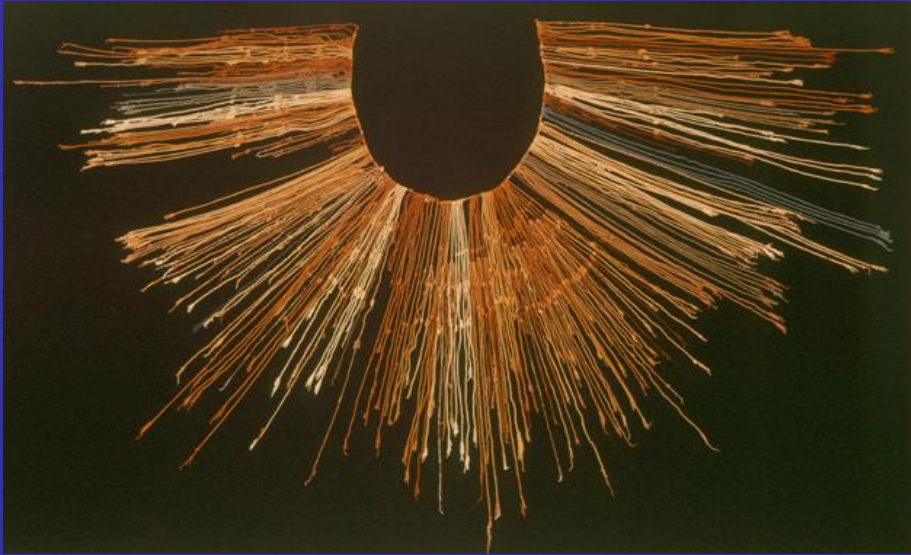

Dějiny knižní kultury

PŘEDCHŮDCI PAPÍRU A PÍSMO

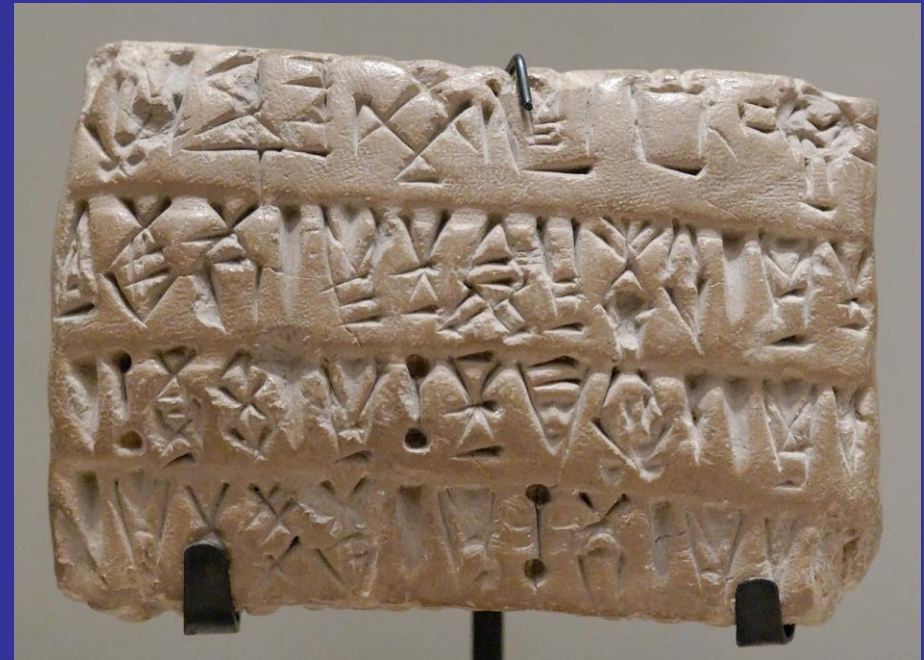
Quipu (Kipu) – uzlové písmo Inků

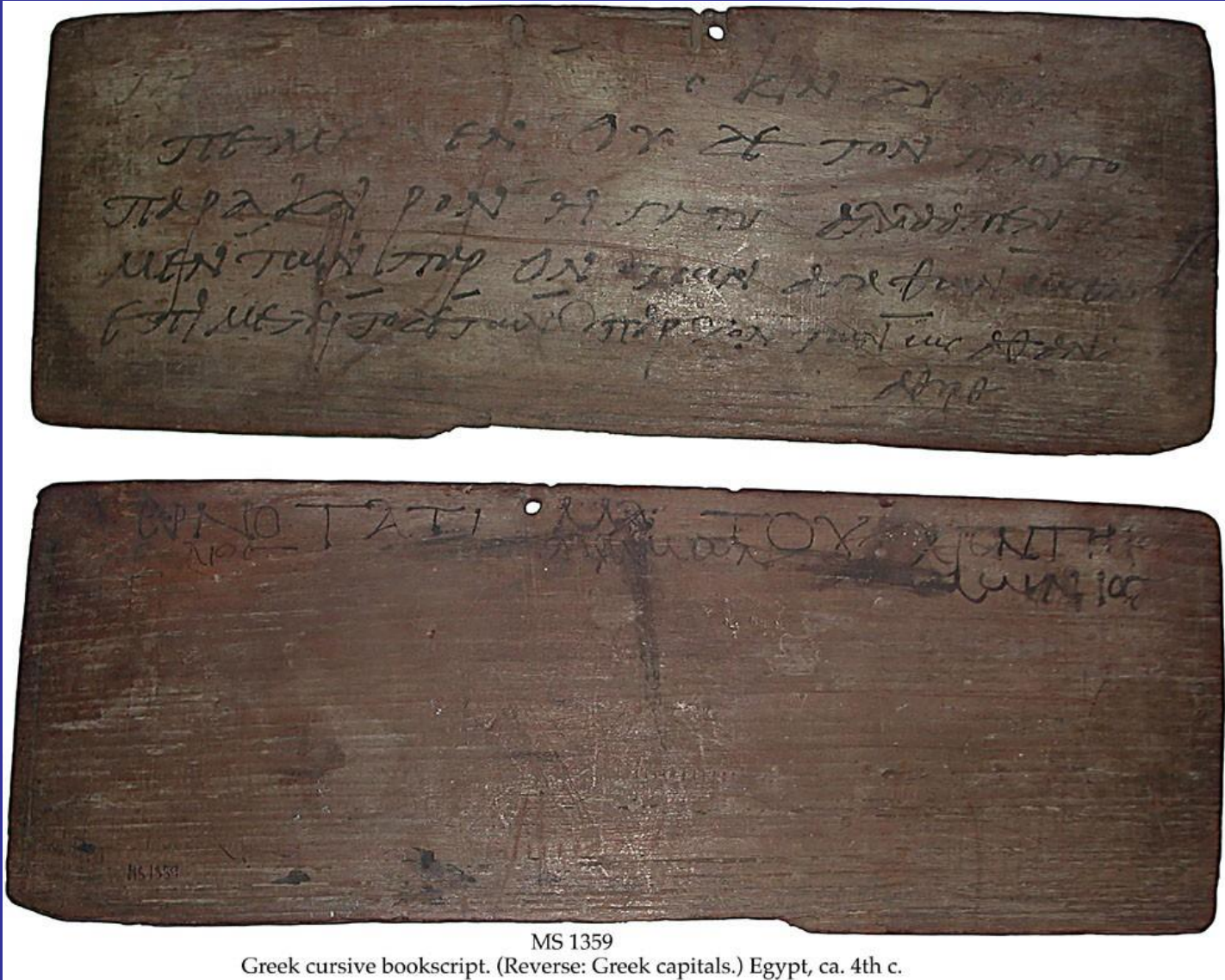
Materiály

- kámen, hliněné tabulky (jednoduchá výroba – z plavené hlíny lité do dřevěných destiček – text byl rytý), dřevěné destičky, kovové destičky (olovo, měď, bronz), voskové destičky, palmové listy, stromová kůra ...
- hedvábí
- papyrus (svitky = snadná manipulace, pro lepší manipulaci často na konci dvě tyčky. Svitek = rotulus)
- pergamen
- Papír
- elektronické knihy, moderní média, novodobé materiály

Hliněné tabulky s klínovým písmem

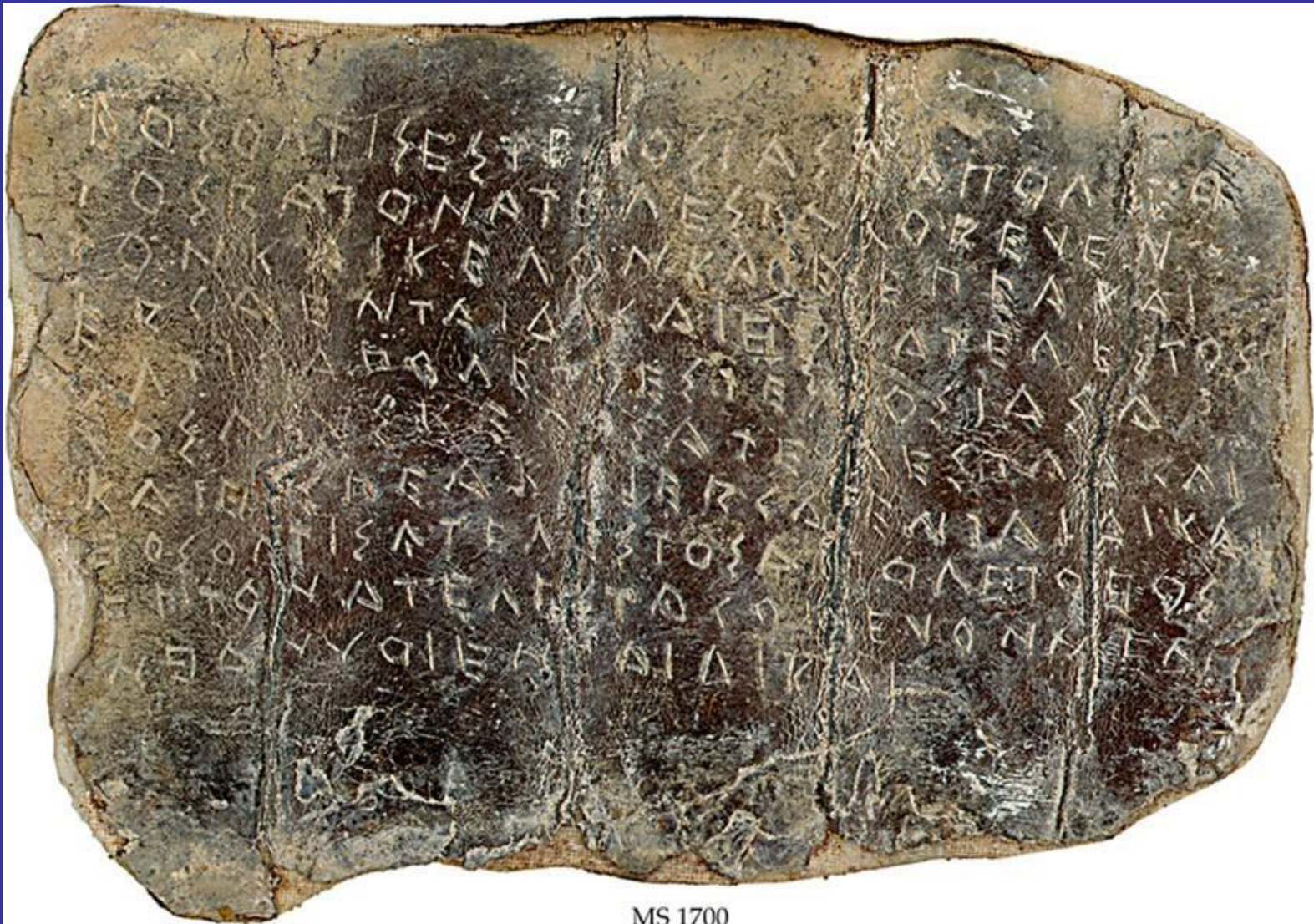

Dřevěné desky

MS 1359
Greek cursive bookscript. (Reverse: Greek capitals.) Egypt, ca. 4th c.

Kovové desky

MS 1700

Greek capitals. Greece, 5th c. BC

Voskové destičky

Ukázka psaní na voskové destičky

Vertically Hinged Tablet Codices

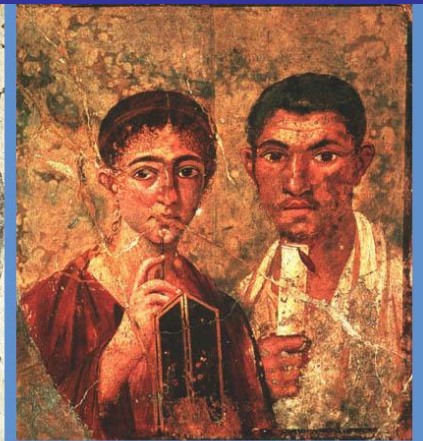
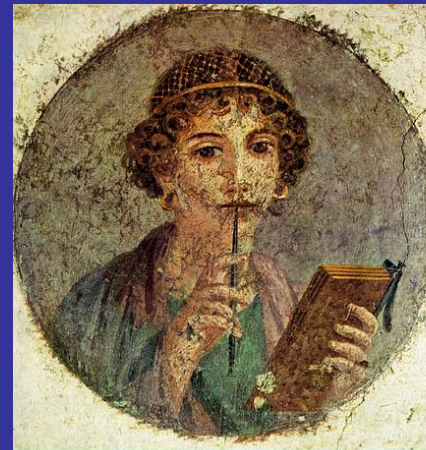
about 490-480 bce
red-figure cup
by Douris

Staatliche Museen Berlin
Preußischer Kulturbesitz
Antikensammlung F 2285
Maria Daniels Photograph

500-480 bce
red-figure kylix
Eucharides Painter

University of Pennsylvania
Museum, MS 4842

Voskové destičky

MS 608

Wax tablet with bronze stylus with eraser. Egypt, ca. 600

Papyrus

Cyperus papyrus - roste na březích Nilu

Papyrus

- 4. tisíciletí př. n. l. – Egypt
- masově se používal až do 10./11. stol. n. l.
- **Výroba:**
- Dřeň papyru, která má trojúhelníkový tvar byla podélně nebo kosmo rozřezána na proužky
- Proužky byly pokládány souběžně a poté napříč na vlhké dřevo, vlhčeny a stloukány dřevěnou palicí nebo lisovány. Z proužků se uvolňovala lepkavá tmelící šťáva. Pro lepení se také přidávalo lepidlo ze škrobu nebo mouky
- Po vysušení na slunci a vyhlazení hladícím kamenem nebo lasturou byly jednotlivé kusy poslepovány lepidlem z mouky, a tak vznikly dlouhé svitky – až 40 m dlouhé

Výroba papyru v laboratorních podmínkách

Papyrus – podoba listu

Svitky papyru

Ancient Literary Scroll
rolled horizontally
(replaced by codices)

Lorsch Liturgical Rotulus
(9th cent.) **Rolled vertically**

Svitky se používaly vertikálně i horizontálně

Papyrus

- Vyvážen do řady zemí např. Sicílie, Skotsko, Sudán, Kanárské ostrovy, Francie ...
- Objevuje se ještě v 11. století na listinách papežů
- **Nevýhody papyru:** Omezená mechanická odolnost, negativní vliv vlhka, lokální dostupnost, písmo jen na jedné straně
- **Výhody papyru:** Kvalita, lehkost, skladnost, odolnost (flexibilita), možnost vyrobit libovolně dlouhé médium

Pergamen

- Plošný materiál vyráběný z kůží zvířat - ty se nejprve zbavily chlupů a podkožního vaziva a poté se vysoušely v napnutém stavu. Holina napnutá na rám (napínání pomocí oček), v napnutém stavu se upravoval - zdrsnění pemzou, plnění křídou, leštění povrchu pastami z mleté pemzy
- Plnění pergamenu = štětcem či kartáčem se vtlačuje směs glycerinu, křídou, ...
- U psacích pergamenů se dal rozlišit rub a líc

- Rozmach - 2. století př. n. l.
- Používal se od 9 století
- Vyráběl se od 14. století do 17. a 18. století

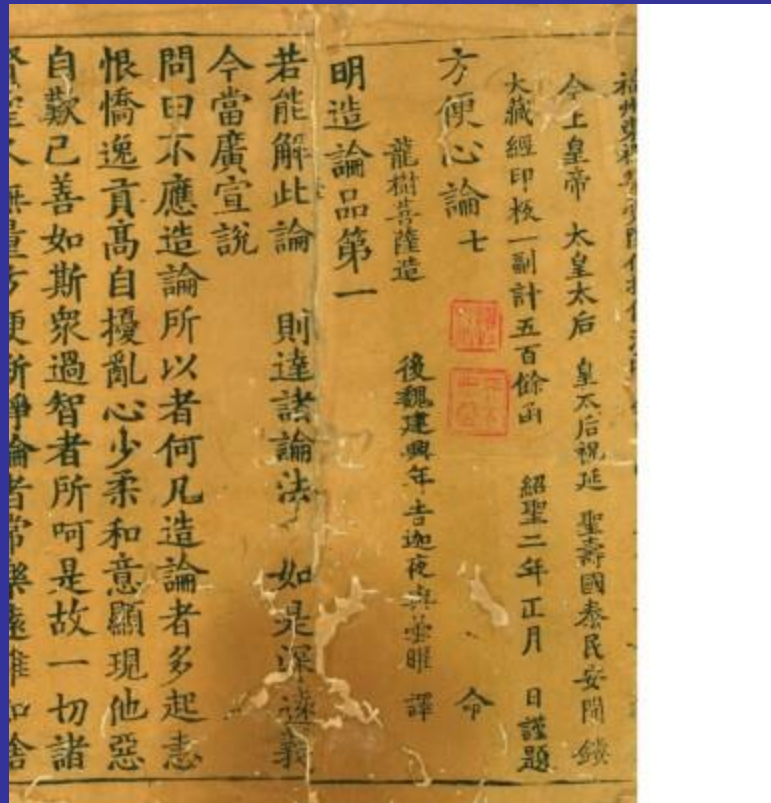
Ruční papír

105 n. l. – **Čína**: Cchaj Lun (Tsai Lun) dvorní úředník – považován za vynálezce

610 n. l. – **Japonsko**

Ve vodě se uvolnilo lýko z větví. Vlákna se mechanicky rozvolnila a vyčistila od hrubých příměsí. Varem v alkalickém roztoku a tlučením dřevem nebo kamenem ve hmoždíři se nakrátila a uvolnila jednotlivá vlákna. Po zředění vodou se vytvořila papírová suspenze. Následně se musí pomlet nebo pomlátit holemi a následná hmota se čerpá do ráků. Papír lisován, klížen, pokládán na sebe

Čínský morušový papír

Japonský papír – washi = **KOZO, MITSUMATA a GAMPI**

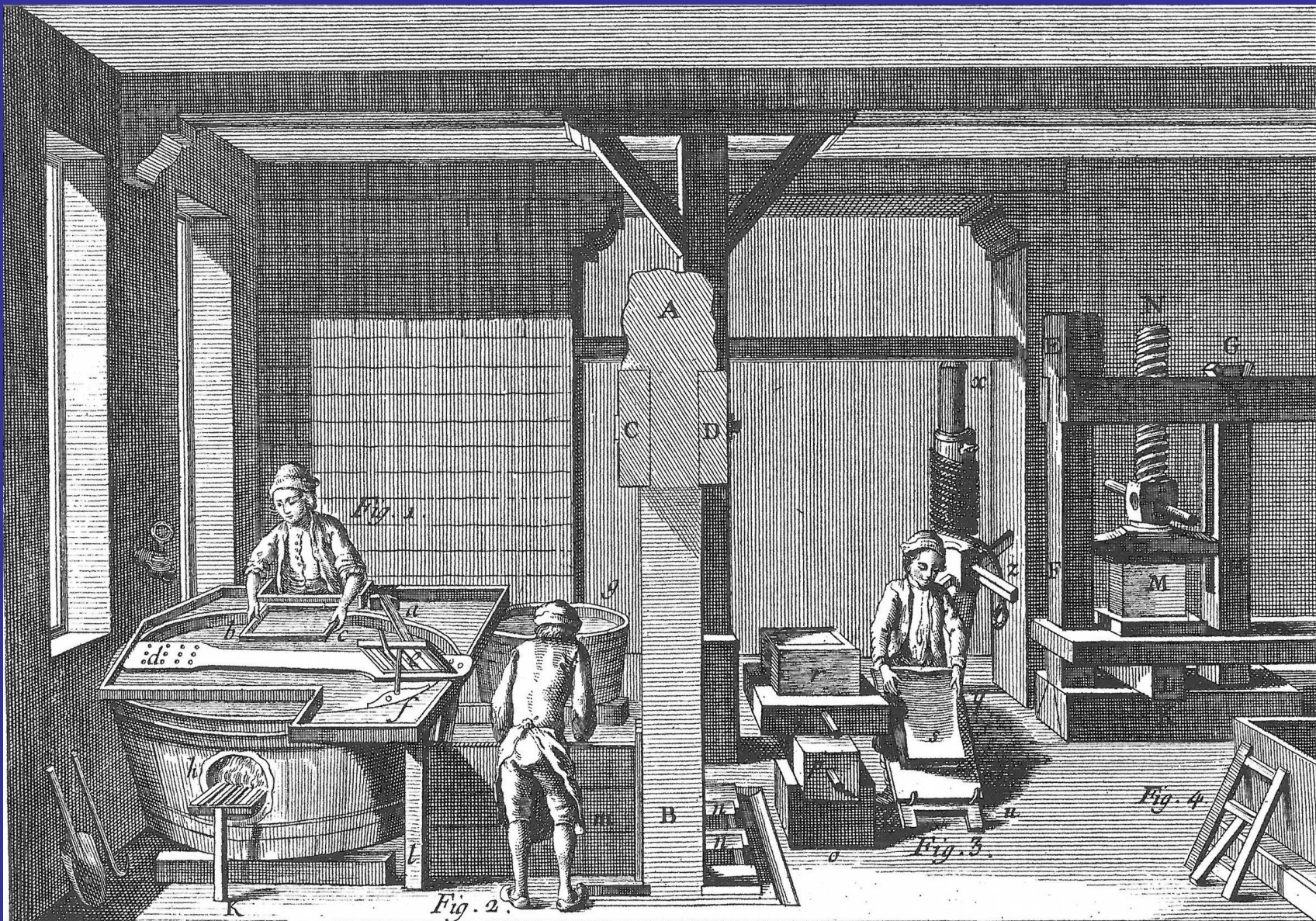

GAMPI – výroba papíru

- **Ruční papíry** – export do Evropy
- 8. století – arabská oblast
- 11. století – Španělsko ovládané Araby
- 12. století – jižní Evropa – Itálie a Francie
- 14. – 15. století rozmach výroby a dovoz papíru do severní Evropy, v Čechách byl předmětem obchodu až do konce 15. století, kdy se objevují zprávy o prvních papírnách i v Čechách – viz 1499 zbraslavská papírna. Import do Čech – z Itálie, Německa – Norimberku.
- 14. století – ve větší míře užívají písemný projev města, univerzita => končí monopol církve
- 16. století - celá Evropa

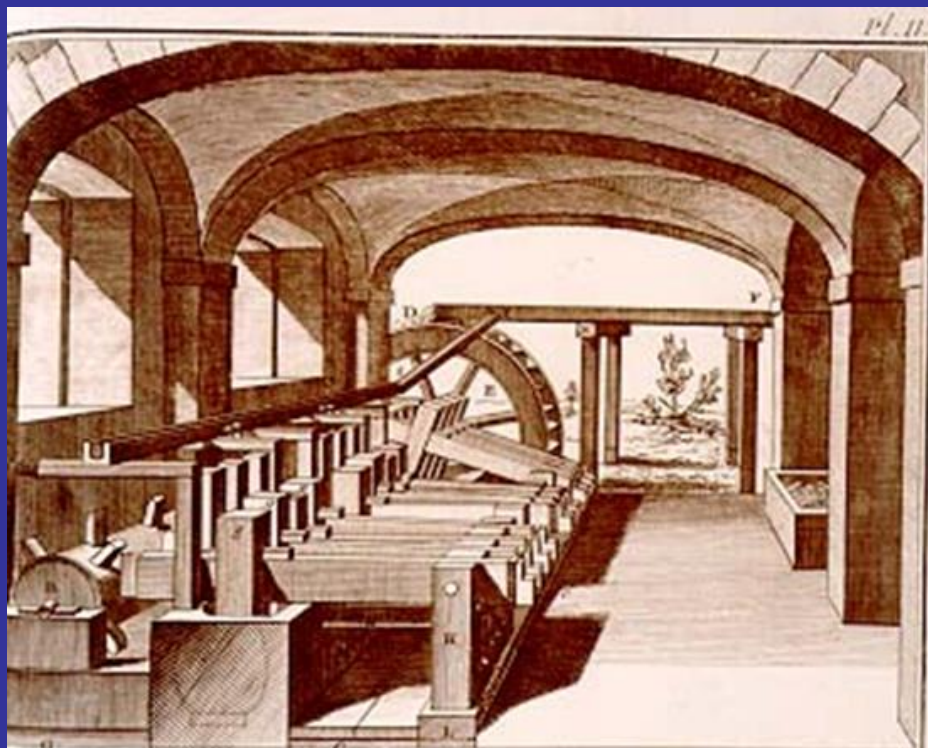

Technologie výroby papíru

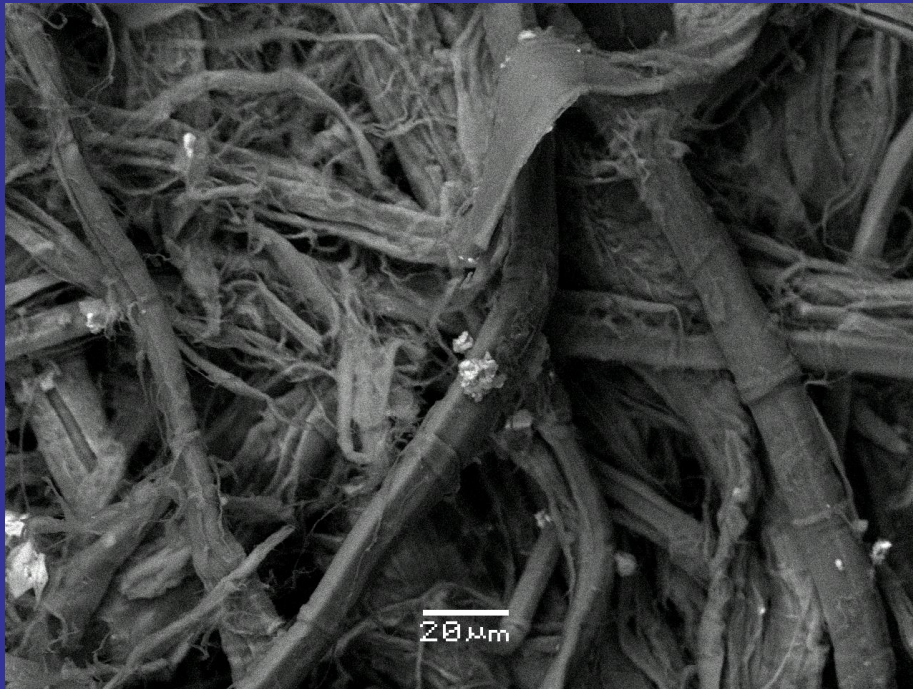
1. **třídění hadrů:** třídění podle barev, Hady byly strategickou surovinou (viz hadráři). Po roztřídění hadrů rozřezány na kousky cca 4 x 4 cm

Technologie výroby papíru

- 2. rozvlákňování:** nastříhané hadry se nechávaly v kádích „zahnívat“ – šlo o fermentaci, kdy bakterie narušily vlákna a pak bylo snazší je rozvláknit. Ve stoupách se hmota rozvláknila tlukadly, aby se mohl papír čerpat

Vlákná papíru

Holendry – vynález v Holandsku v roce 1670

Technologie výroby papíru

3. **čerpání z kádě na síto** -
Čerpač (čerpá papír) +
skladač (skládá listy
papíru)

4. lisování

5. sušení: papíry se
věšely na šňůry
(tyče, lana), aby
se nezkroutily

Technologie výroby papíru

6. klížení papíru: Papírny si samy vařily klíh - papír se klíží proto, aby se na něm nerozpíjel inkoust a byl odolný proti vodě. Klížily se jen psací papíry, u tisků se nejdřív tisklo a klížil je tiskař při vázání knihy.

Zkouška klížení: na papíru se perem udělá křížek –
klížený: nerozpíjí se nic x neklížený: rozpíjí se všude x
poloklížený: rozpíjí se ve středu

6. plnění papíru: plniva (kaslin, plavená křída, titanová běloba, kaolin) prvořadně měli zvýšit bělost papíru, vedle bělosti se zvýšila možnost kvalitnějšího tisku. Papír se plní minerálními látkami, které se pojí mezi vlákna, zabraňují transparentnosti papíru. Důležité, aby papír tzv. neprášil, byl kvalitně naplněný, aby se z toho nevytřepávaly minerály, které by zanášely kopírky. Zkouška prašnosti = zmačkat papír a jezdit s ním po černém sametu

7. pigmenty a barviva: barevnost papíru

Konečné úpravy

- Povrch se hladil kamennými nebo kovovými hladítky, hladkým kladivem
- 17. století – hlazení pomocí dřevěného dvouválce

- Papírna Velké Losiny
<http://www.muzeumpapiru.cz/cz/>
- Výroba papíru ve Velkých Losinách
- <http://www.youtube.com/watch?v=DP1H2PmvhEA>

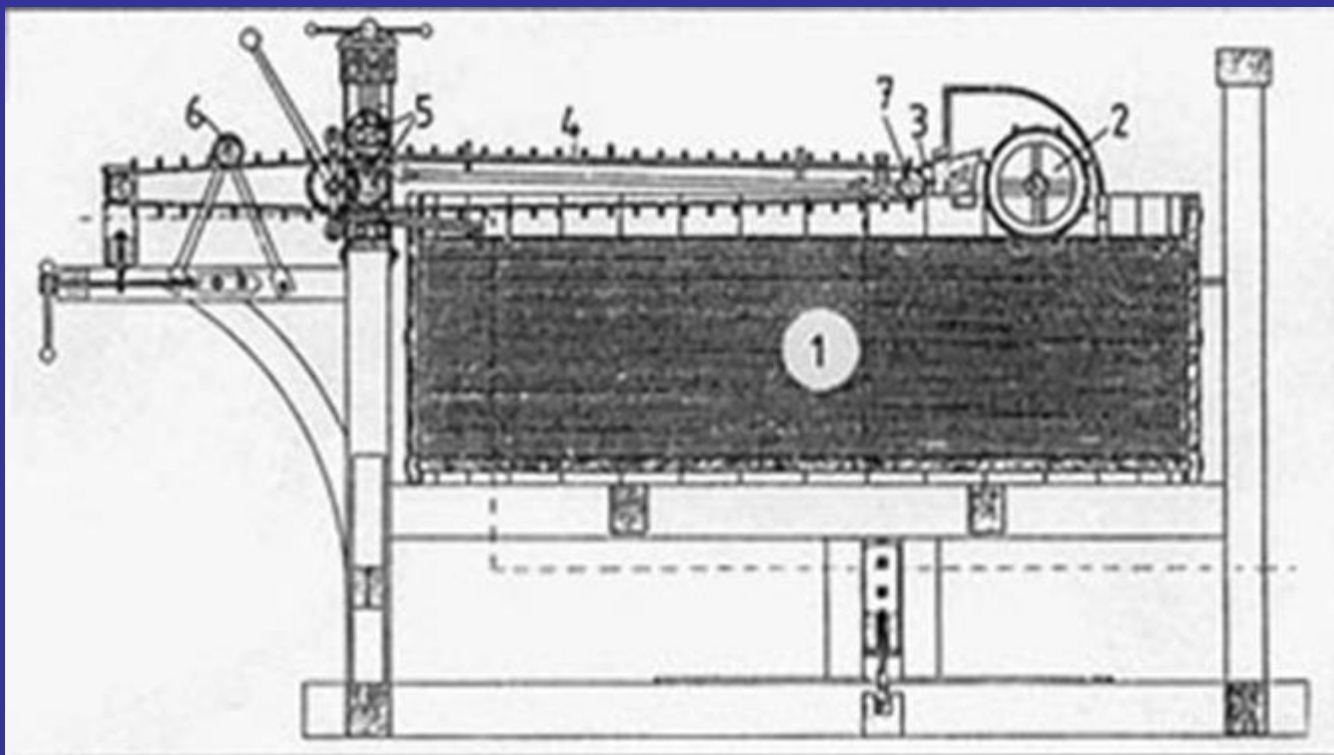
Strojový papír

- 1799 – papírenský stroj – N. L. Robert
- 1808 – papírenský stroj poháněný vodou – Dunkin
- Dosoušení mokrého papíru na plstěnci
- 1829 – papírenský stroj v Čechách
- 1801 – 1802 papír ze slámy Koops
- 1844 – mechanická celulóza = dřevovina – Frydrych G. Keller -
1844 první pokusy s dřevěnými pilinami, od 2. poloviny 19. století
strojová výroba. Do té doby hadrové ruční papíry. Snaha zužitkovat
nejlevnější přísun => velká kvalita papíru, protože zůstala ta nejlepší
plátna (viz plachty lodí ...)
- Po 1850 vyhrála dřevovina (surovina vzniklá ze dřeva mechanicky
obrušováním dřevěných klád. Dřevovina = lignin – při delignifikaci
snížení na 1,5 - lignin způsobuje žloutnutí papíru)
- 1853 – delignifikace slámy
- 1857 – nátronová buničina
- 1874 – sulfitová buničina – Tylgman
- 1876 – sulfátová buničina – Dahl
- 1807 – klížení ve hmotě – M. Illky
- polovina 20. století alkalické klížení

- Strojová výroba papíru

- 1799 – papírenský stroj – N. L. Robert

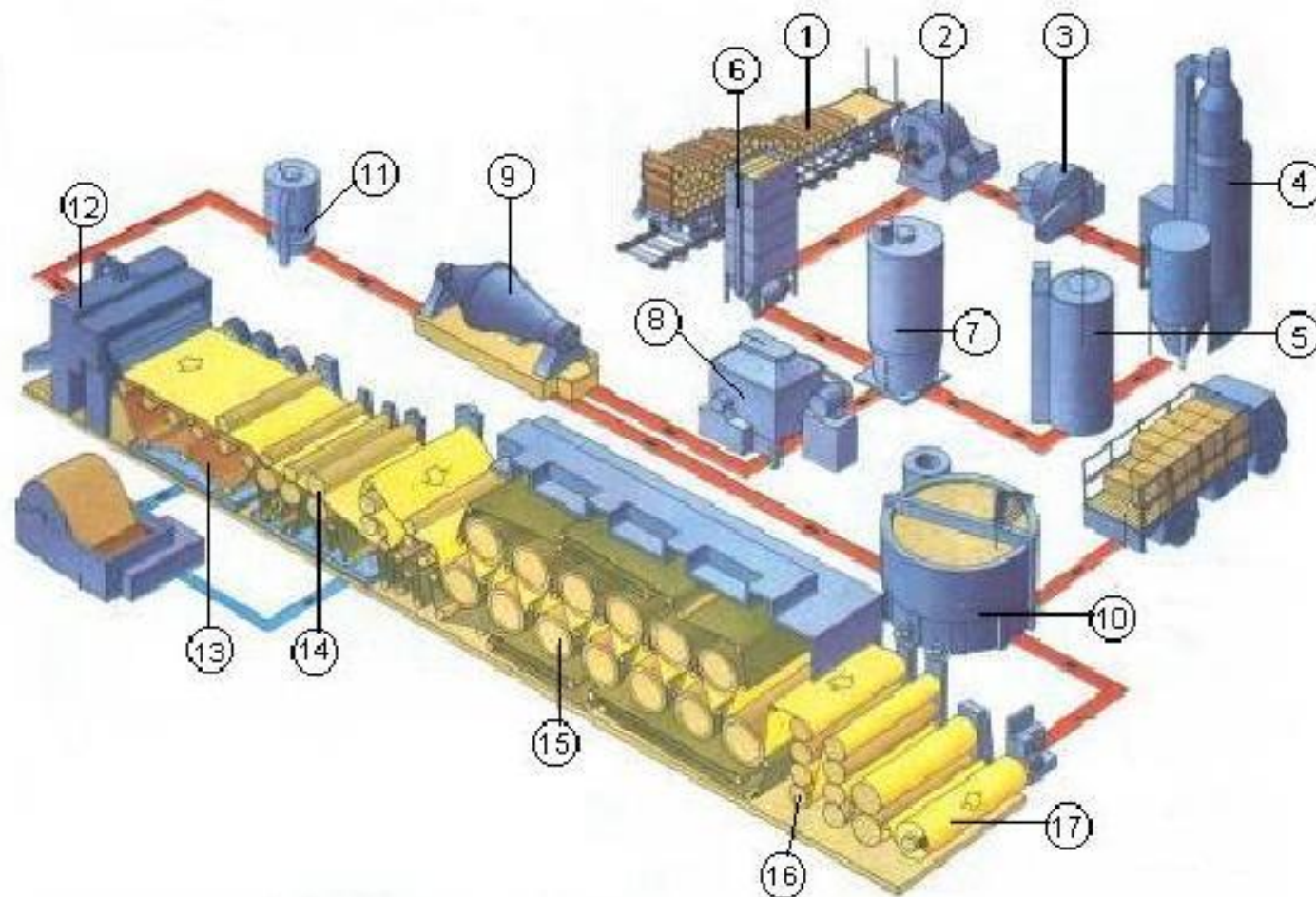
- Ruční čerpání bylo nahrazeno nekonečně rotujícím sítem, ze kterého se odvinul hotový mokrý papír

- 1- strojní kád'
- 2- čerpací kolo válce
- 3- vodící deska válce
- 4- podélné síto
- 5- lisovací válec
- 6- navíjecí válec
- 7- prsní válec

Průmyslově vyráběný papír

Postup výroby papíru

Polena (1) se zbaví kůry (2) a rozsekají se na štěpky (3). Štěpky se vaří s chemikáliemi (4), vytvořená buničina se vyčistí (5). Vlákna se může připravit i rozbroušením dřeva (6). Z bělírny (7) putuje hmota do rozvlákňovače (8) do kuželového mlýnu (9). Sem přichází i rozvlákněný sběrový papír (10). V třídíči (11) se odstraní nečistoty a papírovina se vlévá do papírenského stroje (12). Z papíroviny se pomocí sít (13), lisovacích (14) a sušících (15) válců odstraní voda a vyhlazený papír (16) se navíjí do velkých rolí (17).

Úprava vnitřní struktury papíru

- **velin** = průhled bez ničeho, mráčkovitý průhled
- **verge** = papíry mají síto na průhledu, rastr vzniklý otiskem síta – tvořeno dráty které byly spojené tzv. řetízkovými stehy – je to vlastně defekt otisku síta.
- **filigrán (průsvitka)** = zeslabení papíru
- **Směr vláken:** směr podélný, směr výroby: když vlákna padají na síto které ujíždí a díky tomu se vlákna orientují. V knize by měl být směr vláken rovnoběžný se hřbetem, jinak kniha trčí, protože si papír nechce lehnout. Vliv směru vlákna na deformaci hřbetu po nanesení lepidla (vlákna kolmo na hřbet)
- navlhčení: rulička má úzkou dráhu
- metoda nehem: přejet nehem – víc zvlněné = úzká dráha
- trhací metoda – po směru vláken tak by měl být trh čistší

Druhy papíru

- Plošná hmotnost:
- karton - plošná hmotnost 150 – 250 g/m²
- lepenka – plošná hmotnost nad 250 g/m²
- pauzovací papír
- airogramy – nejtenčí papír pro leteckou poštu 28 g/ m²

Formáty papíru

- Nejdůležitější formáty pro praxi – řada A
 - 16 archů formát z A4 = 1 m² (běžný výchozí formát 100x70 cm – velký manipulační formát => ohýbat)
 - A3 50x70 cm – po ohnutí A3 folia, folianty
 - A4 21 x 29,7 cm => 21 x 30 cm
 - Vedle formátu je řada B, která řadu A doplňuje
 - Tschichold – popis formátů
-
- **Falcování** = ohýbání, skládání – arch na ½ má 1 lom => vznikne dvoulist = folio (folio = elementární kniha, přehnutí na polovinu – 4 stranná struktura)
 - Folianty = rukopisné knihy velkého formátu
 - Kvart = dva lomy (normální poměry ± A4)
 - Osmerka = tři lomy – složka, section

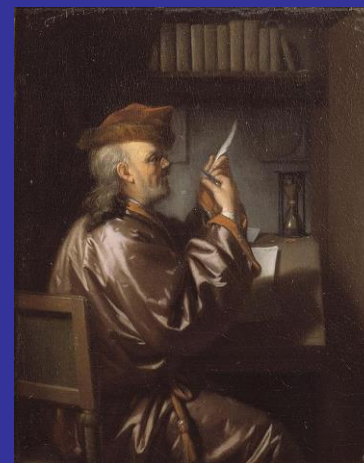
PSACÍ MATERIÁLY

- rákos (Egypt)
- štětec
- **stříbrná nebo olověná tyčinka** - předchůdce tužky užívaný ve starověku, nevýhodou malá viditelnost stopy

PSACÍ MATERIÁLY

- **ptačí brk** – používán od 6. století až do poloviny 19. století.
- Nejlepší brka byla vyráběna z peří hus, labutí a později krocanů, známá jsou i brka z jiných druhů ptactva (sokol, jestřáb, sova, ...).
- Do počátku novověku byl seřezáván do širokého hrotu, čímž bylo umožněno psát pomocí silných a vlasových tahů. V novověku se začal seřezávat šikmo, takže stopa byla vlasová, což umožnilo rychlejší psaní. Stínování se pak provádělo přitlakem pera.

PSACÍ MATERIÁLY

- **pero** - V 19. století se začalo využívat ocelové pero, které umožňovalo rychlejší a pohodlnější psaní. V českých zemích byla ocelová pera vyráběna až do roku 1921. Nasazovala se do násadky a namáčela do kalamáře. **Plnicí pera** začala být hojně hlavně po 1. světové válce, počátky sahají až do 17. století. Konstruktorem moderního **plnicího pera** byl Lewis Edson Waterman. Od 2. poloviny 19. století se používá **kuličkové pero** => **propiska** (Skládá se z obalu, náplně a kuličkového mechanismu na bázi ložiska.)

PSACÍ MATERIÁLY

- **tužka, grafit, uhlíky** – Rozmach nastal v 16. století, kdy bylo v Anglii v oblasti Lake District u vesnice Borrowdale objeveno bohaté ložisko grafitu. Anglie vývoz grafitu zakázala, proto měla na výrobu tužek monopol. V 16. století grafit vložen do dřevěného obalu
- V 19. století byl grafit nahrazen směsí rozemletého grafitu s jílem a sazemi, která byla vypálena v peci. To umožnilo vyrábět tužky s různou tvrdostí. Směs byla lisována do tyčinek a vložena do tyčinky z cedrového dřeva – patent výroby 1802 Joseph Hardtmuth - firma Koh-I-Noor
- **inkoustová tužka** – grafitová náplň s inkoustovým pigmentem, jde velmi těžce odstranit z papíru – nahrazovala psací pera

PSACÍ MATERIÁLY

- **inkousty** (obsahuje pigment nerozpustný ve vodě nebo barvivo rozpustné ve vodě. Inkousty na bázi sazí – čínská tuš. Inkoust z rumělky ...). Inkoust se používal již v Egyptě (hl. černý a červený) a písaři si ho zpravidla vyráběli sami
- **železitoduběnkové (železogalové) inkousty** (duběnkový inkoust: 1. extrakt duběnky = útvar na listu dubu vytvářený larvami žlabatek, obsahuje tanin a kyselinu gallovou, 2. vitriol, 3. arabská guma, 4. tekutina – voda, víno, pivo, ocet). Duběnkový inkoust používán od 12.-19. století. Když ptačí brky nahradila ocelová pera, nastal problém, kvůli obsaženému síranu železnatému ocelová pera leptal. Bylo nutné nahradit duběnkový inkoust novým druhem. Začal se vyrábět kampeškový inkoust – extrakt modrého dřeva kampešky a chroman draselný, jehož barva byla fialově černá. Jeho nevýhodou bylo, že byl poměrně snadno odstranitelný.

PSACÍ MATERIÁLY

- **tuš** – ze sazí smíšených s lepidlem, saze se nejčastěji získávají neúplným spalováním pryskyřic a rostlinných olejů a vmíchají se do roztoku šelaku s boraxem nebo arabské gumy s kafrem. Nejlepší byly mastné saze (nejlepší byly prý z hořícího oleje).

PSACÍ MATERIÁLY

- **Křída**
- **Uhel**
- **Rudky (sépie)** - přírodní zemité pigmenty kompresované do tenkých tyčinek připomínajících bezdřevou tužku. Vyznačují se červenohnědou až tmavohnědou barevnou stopou
- **Pastely** - z jemných pigmentů smíchané podobně jako křída s pojivem a arabskou gumou
- **akvarely, kvaše, tempera**
- **fixy a popisovače**
- **tiskařské barvy**
- **razítkové barvy**